

Οι Όσιοι Διονύσιος και Μητροφάνης (+ 9 Ιουλίου)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες



1. Όσιος Διονύσιος ο Ρήτωρ (+1606)

Γεννήθηκε στις αρχές του 16ου αιώνος. Έλαβε μεγάλη μόρφωση και γι' αυτό του δόθηκε η επωνυμία του Ρήτορος. Μοναχός έγινε στην περίφημη μονή του Στουδίου. «Τελειοτέρας γλιχόμενος εν ησυχίᾳ ζωής, ανεχώρησεν εις το Αγιώνυμον Όρος του Άθω».

Στην αρχή κατοίκησε στην σκήτη των Καρυών, έπειτα στη σκήτη της Αγίας Άννης και τέλος στην ερημική περιοχή, όπου σήμερα η σκήτη της Μικράς Αγίας Άννης. Εκεί, μαζί με τον μαθητή του όσιο Μητροφάνη, ασκήθηκαν μέσα σε σπήλαιο, που σήμερα διαμορφώθηκε σε ναό, για όλη τους τη ζωή. Θεωρούνται οι πρώτοι οικήτορες της σκήτης και τιμώνται ιδιαίτερα.



Ο θεοφώτιστος ὁσιος Διονύσιος, «συντονωτάτη κεχρημένος ησυ-χία και ασκήσει, ήρθη εις ύψος μυστικών θεωριών, και επλήσθη των αύλων του Παρακλήτου ελλάμψεων, υπελθών τον ἀδυτον της χάριτος γνόφον. Και περιώνυμος εν λόγοις οφθείς, και εξακουστός εν ποικίλη σοφίᾳ και γνώσει, και ασφαλής υφηγητής πάσι μονασταίς και ασκηταίς, την δοθείσαν αυτώ χάριν, πολλαπλώς εκ χειλέων ἐβλυζεν, ως θείος διδάσκαλος, και εν δέλτοις ιεροίς διεχάραττε, ποθει-νότατος πάσι γεγονώς».

Η φήμη της αρετής του έφθασε μακριά από τον ιερό Άθωνα. Στη βιβλιοθήκη της σκήτης της Αγίας Άννης σώζεται ιδιόγραφος κώδικας του, καθώς και το Ψαλτήριο που χρησιμοποιούσε καθη-μερινώς. Ο ὁσιος περιγράφεται, «κατά τον τύπον του σώματος και την μορφήν, ικανώς εις ύψος εκτεινόμενος· είχε κεφαλήν μεγάλην και οιονεί τετράγωνον· παρειάς πλατείας· μέτωπον υψηλόν και πλα-τύ· μύστακα παχύν, προς τα κάτω νεύοντα· γενειάδα πλατείαν, τε-τράγωνον, μικρόν διχαζομένην και καθιμένην ἄχρι του στήθους· τρί-χωμα υπόλευκον· ην ημιφαλακρός, την επιδερμίδα σιτόχρους, και χαρακτήρ μεγαλοπρεπής... ».

Μέχρι τέλους αγωνιζόμενος ανεπαύθη εν ειρήνη στο σπήλαιο, το οποίο μέχρι σήμερα σώζεται, και το 1956 ανοικοδομήθηκε ωραίος ναός, όπου τιμάται πανηγυρικά με τον ὁσιο μαθητή του. Ο υμνογράφος μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης υπήρξε συνθέτης της Ακολουθίας και του βίου τους και οικήτορας του τόπου των αγωνισμάτων τους.

Η μνήμη του οσίου Διονυσίου του Ρήτορος τιμάται στις 9 Ιουλίου.

2. Όσιος Μητροφάνης (+ αρχές 17ου αι.)

Πιστός μαθητής και συνασκητής του όσιου Διονυσίου του Ρήτορος. Έζησαν ασκητικώς στο μέχρι σήμερα σωζόμενο σπήλαιο στη σκήτη της Μικράς Αγίας Άννης.

Με την ευλογία του Γέροντά του, κατόπιν προσκλήσεως, κρίθηκε ἀξιος ο όσιος Μητροφάνης να εξέλθει στα πλησιόχωρα του Αγίου Όρους, για εξομολόγηση και διόρθωση των χριστιανών της Χαλκιδικής. Στο χωριό Ισβορος (σημερινά Στρατονίκη της Χαλκιδικής) συνάντησε τον ευλαβή χριστιανό Δημήτριο, που είχε δει τις ήμερες εκείνες θαυμαστή οπτασία περί της αιωνίου ζωής, την οποία κα-τέγραψε ο όσιος και έτσι διασώθηκε προς ωφέλεια πολλών μέχρι σήμερα. Στις ήμερες μας κτίσθηκε ναός προς τιμή του οσίου στη Στρατονίκη.

Ο όσιος Μητροφάνης «ήτο κατά τον τύπον του σώματος μέτριος, έχων κεφαλήν στρογγύλην, κόμην παχείαν, μέλαιναν, γενειάδα στρογγύλην, μικράν, τρίχωμα ούλον, ωσαύτως οφρύας και οφθαλμούς στρογγύλους· ην ημιφαλακρός. μετ' επιδερμίδος επί το λευκότερον, και γενικώς μελανόθριξ, ομοιάζων και ούτος τω αγίω Νικολάω, πλην της ηλικίας και της χροιάς του τριχώματος· ην γαρ τη ηλικία νεώτερος, έχων το τρίχωμα μέλαν».

Ανεπαύθη λίγο μετά την κοίμηση του οσίου διδασκάλου του, μετά του οποίου συντιμάται στις 9 Ιουλίου.

(Μωυσέως Μοναχού Αγιορείτου, *Οι Άγιοι του Αγίου Όρους*, έκδ. Μυγδονία 2008, σ. 423-425).